

11 Ιουνίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΙΑΠΙΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 265/92, 307/92)

5 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Συμβούλιο Προσωπικού — Διαμόρφωση άποψης με βάση τα κριτήρια του Καν. 10(7) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Τροποποιητικών) Γενικών Κανονισμών του 1982 έως 1990, δεν είναι ανεπίτρεπτη, εφόσον έργο του είναι να συμβουλευεί το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής.

10 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Σύσταση Γενικού Διευθυντή — Συμφωνία της σύστασης με την άποψη του Συμβουλίου Προσωπικού, δε σημαίνει υιοθέτηση της άποψης αυτής, εφόσον η σύσταση είναι αιτιολογημένη.

15 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Κριτήρια — Καθορίζονται από τον Καν. 10(7) — Αρχαιότητα δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής — Λανθασμένος ο υπολογισμός της αρχαιότητας — Δεν ήταν καθοριστικός για τη διαμόρφωση της κρίσης της Αρχής.

20 Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Προσόντα — Δέουσα έρευνα — Παρόλο που στα πρακτικά της απόφασης δε γίνεται αναφορά στα προσόντα των υποψηφίων, δεν επιβάλλετο να γίνει οτιδήποτε άλλο, εφόσον η Αρχή μελέτησε διεξοδικά τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή και τους προσωπικούς φακέλους.

25 Οι αιτητές στράφηκαν με τις προσφυγές τους κατά της νομιμότητας της απόφασης προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών, αντί

των ιδίων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

- 5
1. Αναφορικά με τον πρώτο ισχυρισμό ακυρότητας ότι το Συμβούλιο Προσωπικού λανθασμένα εφάρμοσε κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων τα κριτήρια του Κανονισμού 10(7) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου, Γενικών Κανονισμών του 1982 έως 1990 και ότι τα κριτήρια αυτά μπορούσαν να εφαρμοστούν μόνο από την Αρχή κατά την τελική κρίση των υποψηφίων, το θέμα αποφασίστηκε ήδη σε προηγούμενες υποθέσεις. Ο Κούρρης, Δ., στην υπόθεση *Μερόπη Κολοκασίδου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* είπε τα εξής:
- 10

"Το ίδιο θέμα εγέρθηκε στις υποθέσεις *Χ"Βασιλείου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου*, όπου ο αδελφός Δικαστής Κ. Κωνσταντινίδης, εκδίδοντας την απόφασή του, είπε τα ακόλουθα:

15

"Ο Κανονισμός 10(7) καθορίζει τα κριτήρια με βάση τα οποία διενεργούνται οι κρίσεις για προαγωγή. Η διαμόρφωση άποψης από το Συμβούλιο Προσωπικού προκειμένου να συμβουλευθεί το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, αποτελεί, όπως ορθά υποδεικνύουν οι καθ' ων η αίτηση, μέρος της διαδικασίας των κρίσεων για προαγωγή. Δεν είναι βάσιμο το επιχείρημα πως ήταν ανεπίτρεπτή η διαμόρφωση της συμβουλής του Συμβουλίου Προσωπικού με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους."

20

25

Το Δικαστήριο συμφωνεί με τα όσα λέχθηκαν πιο πάνω και απορρίπτει τον ισχυρισμό αυτό του δικηγόρου της αιτήτριας, ως αβάσιμο, προσθέτοντας ότι θα ήταν παράλογο να εφαρμόζονταν άλλα κριτήρια από το ένα και άλλα κριτήρια από το άλλο όργανο".

30

Υιοθετούνται τα πιο πάνω και κατά συνέπεια απορρίπτεται ο ισχυρισμός του συνηγόρου των αιτητών.

35

2. Αναφορικά με τον ισχυρισμό, ότι η σύσταση του Γενικού Διευθυντή ήταν αναιτιολόγητη και ότι απλώς υιοθετούσε την συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού, μετά από μελέτη του περιεχομένου της σύστασης όπως αυτή εκτίθεται στο Τεκμήριο 3, κρίνεται ότι οι πιο πάνω ισχυρισμοί του συνηγόρου των αιτητών δεν ευσταθούν. Η προσωπική γνώμη του Γενικού Διευθυντή συνάδει με την άποψη του
- 40

Συμβουλίου Προσωπικού αλλά διαμορφώθηκε αφού αυτός έλαβε υπόψη και το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και δεν αποτελεί απλή υιοθέτηση της συμβουλής του Συμβουλίου Προσωπικού. Η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή είναι αιτιολογημένη, αφού αναφέρει σ'αυτή τί έλαβε υπόψη για τη διαμόρφωσή της, όπως επίσης και τους λόγους για τους οποίους σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη.

5

Ο ισχυρισμός του συνήγορου των Αιτητών, ότι η σύσταση του Γενικού Διευθυντή έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο των φακέλων επίσης απορρίπτεται, εφόσον από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου δεν προκύπτει κάτι τέτοιο.

10

3. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου είναι ανατιολόγητη γιατί αυτή δεν είναι με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια (προσόντα, αξία, αρχαιότητα), αυτός απορρίπτεται.

15

Η κρίση των υποψηφίων για προαγωγή γίνεται σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(7), όπως τροποποιήθηκε με την Κ.Δ.Π. 163/90 και που έχει ως εξής:

20

"(7) Οι κρίσεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα φύλλα ποιότητας και τα φύλλα προαγωγής τους.

25

Η Αρχή διατηρεί το δικαίωμα κατά τις κρίσεις για προαγωγή να αποφασίσει κάθε φορά να καλεί ή να μην καλεί σε συνέντευξη τους υποψηφίους για προαγωγή σε συγκεκριμένη θέση ή θέσεις:

30

Νοείται ότι, στην περίπτωση που η Αρχή αποφασίζει να καλέσει τους υποψηφίους για προαγωγή σε συνέντευξη, η κρίση θα διενεργείται σε συνδυασμό και με την προσωπική εντύπωση που αποκόμισαν για τους υποψηφίους τα μέλη της Αρχής."

35

Σύμφωνα με τον Καν. 10(7), η αρχαιότητα δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής, και ούτε εφαρμόζεται αναλογικά η νομολογία που διαμορφώθηκε σχετικά με τους δημόσιους υπαλλήλους.

40

Είναι φανερό ότι οι προαγωγές έγιναν με βάση τα κριτήρια που εκτίθενται στον Καν. 10(7) και ότι ο υπολογισμός της αρχαιότητας έστω και αν είναι λανθασμένος, δεν έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της κρίσης της Αρχής.

4. Το Δικαστήριο απορρίπτει τον ισχυρισμό ότι δε διεξήχθη η δέουσα έρευνα αναφορικά με το προσόν πλεονέκτημα. Το Συμβούλιο Προσωπικού σε πρώτο στάδιο έχει διεξαγάγει έρευνα σε βάθος αναφορικά με τα προσόντα των υποψηφίων και κατά πόσο αυτοί πληρούν τα προαπαιτούμενα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Για τον αιτητή Σιαπιτή γίνεται ειδική αναφορά τόσο στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού όσο και στα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής. 5

Παρόλο που στα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής δε γίνεται ειδική αναφορά στα προσόντα των υποψηφίων, εντούτοις το Συμβούλιο είχε ενώπιόν του τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή και τους προσωπικού φακέλους, τα οποία μελέτησε διεξοδικά. Κάτω από τις περιστάσεις, δεν υπήρχε οτιδήποτε περισσότερο που επιβάλλετο να γίνει από την Αρχή. 10 15

5. Αναφορικά με τον αιτητή Σιαπιτή, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το Diploma in Business Studies που απέκτησε το Σεπτέμβριο 1991 δε λήφθηκε υπόψη και ότι η Αρχή αποφάσισε χωρίς να λάβει υπόψη το πιο πάνω δίπλωμα ότι ο Αιτητής έχει μόρφωση ισοδύναμη πεντατάξιης Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης. Το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης απαιτεί μεταξύ άλλων "Ενδεικτικό Μέσης ή Ανώτερης Εκπαίδευσης". Ο αιτητής δεν κατέχει απολυτήριο γυμνασίου. Ανάμεσα στα προσόντα του περιλαμβάνεται Πιστοποιητικό του Παγκυπρίου Λυκείου Λάρνακας, ότι γράφτηκε κατά το σχολικό έτος 1955-56 στην Ε' τάξη και φοίτησε μέχρι το τέλος του πρώτου διμήνου τότε και απεχώρησε. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής στη συνεδρίαση του στις 18.2.92 (Τεκμήριο 1) αφού μελέτησε το θέμα των ακαδημαϊκών προσόντων του αιτητή, έκρινε ότι, παρά το γεγονός ότι δεν έχει απολυτήριο Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης, διαθέτει τα προσόντα για προαγωγή στην επίδικη θέση. Εφόσον το πιο πάνω δίπλωμα του αιτητή βρισκόταν στον προσωπικό του φάκελο κατά την ημερομηνία που συνεδρίασε το Διοικητικό Συμβούλιο, εξάγεται το συμπέρασμα ότι αυτό λήφθηκε υπόψη κατά τη λήψη της απόφασης του Συμβουλίου και δε στοιχειοθετείται επαρκώς ο ισχυρισμός περί του αντιθέτου. 20 25 30 35

6. Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου ημερ. 18.2.92, παρευρίσκοντο ο Γενικός Διευθυντής και ορισμένοι άλλοι αξιωματούχοι με υπονοούμενο ότι αυτοί ίσως να επηρέασαν στη λήψη της προοβαλλόμενης απόφασης. Και αυτός ο ισχυρισμός κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται εφόσον είναι φανερό από το Τεκμ. 1, ότι οι παρευρισκόμενοι αξιωματούχοι αποχώρησαν πριν την έναρξη της συζητήσεως του ζητήματος της πλήρωσης των επίδικων θέσεων. 40

7. Ο Αιτητής στην 307/92, ισχυρίζεται ότι υπερέχει σε αξία, προσό-
ντα, και αρχαιότητα. Το συμπέρασμα αυτό δεν υποστηρίζεται
από το περιεχόμενο των φακέλων και εν πάση περιπτώσει τα κρι-
τήρια που λαμβάνονται υπόψη για προαγωγή, είναι αυτά που πε-
ριέχονται στον Καν. 10(7) όπως πιο πάνω αναφέρεται.

5

Από το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων, είναι φανερό ότι
τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν άξιοι και
ικανοί υπάλληλοι, όμως οι αιτητές δεν κατόρθωσαν να αποδεί-
ξουν έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Ανάφερόμενες υποθέσεις:

15

*Κολοκασίδου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ.
4801,*

20

*Χατζηβασιλείου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου
(1992) 4 Α.Α.Δ. 4136,*

*Δημητρίου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1993) 4
Α.Α.Δ. 1196,*

25

*Χατζηιωάννου και Άλλος ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου
(1993) 4 Α.Α.Δ. 661,*

*Ανδρέου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1993) 4
Α.Α.Δ. 353,*

30

Δημοκρατία ν. Ορφανίδη και Άλλων (1992) 3 Α.Α.Δ. 205,

Hadjisavva ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

35

Lewis ν. Δημοκρατία (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253.

Προσφυγές.

40

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημε-
ρομηνίας 3/10/91, με την οποία πληρώθηκαν 6 κενές θέσεις Προϊ-
σταμένου Υπηρεσίας "Β" Προσωπικού Εκμεταλλεύσεως και Διοι-
κητικού Προσωπικού.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Κ. Χ'Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Οι προσφυγές αυτές συνεκδικάστηκαν γιατί 5
στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και έχουν κοι-
νά νομικά και πραγματικά σημεία. Στην προσφυγή 265/92 ο Αιτη-
τής προσβάλλει την προαγωγή των Ενδιαφερομένων Μερών Λυ-
γίας Σκουφάρη, Στέλιου Λεωνίδου, Ανδρέα Μυλωνά, Κυριάκου 10
Μαρκίτση και Ανδρέα Σχίζα στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας
"Β" Προσωπικού Εκμεταλλεύσεως και Διοικητικού Προσωπικού
από 3.10.91, που γνωστοποιήθηκε στο προσωπικό της Αρχής στις
19.2.92. Στην προσφυγή 307/92 ο Αιτητής προσβάλλει μόνο την
προαγωγή του Ενδιαφερομένου Μέρους Ανδρέα Μυλωνά.

Η Αρχή με απόφασή της ημερομηνίας 3.10.91 αποφάσισε την 15
πλήρωση μεταξύ άλλων και 6 κενών θέσεων Προϊσταμένου Υπη-
ρεσίας "Β" Προσωπικού Εκμεταλλεύσεως και Διοικητικού Προ-
σωπικού που περιλαμβάνονταν στον Προϋπολογισμό το 1991.

Οι θέσεις είναι θέσεις προαγωγής και υποψήφιοι ήταν όσοι 20
είχαν τριετή υπηρεσία στο βαθμό του Επιθεωρητή, που είναι ο
αμέσως κατώτερος βαθμός. Ανάμεσα στους υποψήφιους ήταν οι
Αιτητές και τα Ενδιαφερομένα Μέρη.

Για σκοπούς διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων συνήλθε σε 25
διάφορες συνεδριάσεις το Συμβούλιο Προσωπικού για εξέταση
του θέματος και παροχή συμβουλής προς την Αρχή, σύμφωνα με
τον Κανονισμό 10(5) των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπι-
κοινωνιών Κύπρου (Τροποποιητικών) Γενικών Κανονισμών (οι 30
Κανονισμοί). Το πρακτικό των πιό πάνω συνεδριάσεων επισυ-
νάφθηκε ως Τεκμήριο 2 στην ένσταση.

Κατά τις συνεδριάσεις του, το Συμβούλιο Προσωπικού, αφού 35
αναφέρθηκε στα απαιτούμενα προσόντα για πλήρωση των θέσεων
και μελέτησε τα ακαδημαϊκά και επαγγελματικά προσόντα των
υποψηφίων, σε συνδυασμό με την υπηρεσιακή τους κατάσταση,
κατέληξε στο συμπέρασμα ότι 72 υποψήφιοι κατείχαν τα προσό-
ντα για προαγωγή. Αναφορικά με τον υποψήφιο Σιαπιτή, το Συμ-
βούλιο Προσωπικού συμβούλευσε την Αρχή να μελετήσει τα προ- 40
σόντα του και να αποφασίσει, ως το αρμόδιο σώμα, κατά πόσον
μπορούν να θεωρηθούν ως ισοδύναμα με μόρφωση επιπέδου Σχο-
λής Μέσης Εκπαίδευσης. Το Συμβούλιο περιέλαβε και το όνομα
του Αιτητή Σιαπιτή στον κατάλογο των υποψηφίων. Σ' αυτόν πε-

ριλαμβάνονταν και τα ονόματα όλων των Ενδιαφερομένων Μερών καθώς και του Αιτητή Χαραλάμπους.

- 5 Στη συνέχεια το Συμβούλιο Προσωπικού, αφού έλαβε υπόψη τα Φύλλα Ποιότητας, τα στοιχεία των προσωπικών φακέλων των 72 υποψηφίων που κατείχαν τα προσόντα για προαγωγή, όπως αυτά είχαν κατά την 3.10.91, καθώς επίσης και τα κριτήρια που καθιερώνει ο Καν. 10(7), επέλεξε 17 υποψηφίους ως τους επικρατέστερους για πλήρωση των 6 κενών θέσεων Προϊσταμένου Υπηρεσίας "Β" (1 Προσωπικού Εκμεταλλεύσεως και 5 Διοικητικού Προσωπικού). Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και τα Ενδιαφερόμενα Μέρη όχι όμως οι Αιτητές. Δύο μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού περιέλαβαν στον κατάλογο το όνομα του Αιτητή Σιαπιτή.
- 15 Μετά από περαιτέρω αξιολόγηση και σύγκριση των 17 επικρατέστερων υποψηφίων, το Συμβούλιο Προσωπικού επέλεξε από αυτούς 14 υποψήφιους συμπεριλαμβανομένων των Ενδιαφερομένων Μερών αλλά όχι των Αιτητών. Ο Αιτητής Σιαπιτής περιελήφθηκε στον κατάλογο από δύο μέλη του Συμβουλίου. Το
- 20 Συμβούλιο Προσωπικού ολοκλήρωσε την αξιολόγηση και από τους 14 υποψήφιους σύστησε μόνο 6, τους οποίους πρότεινε στην Αρχή ως τους ουσιαστικά επικρατέστερους και καταλληλότερους για προαγωγή. Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη περιλαμβάνονταν στον κατάλογο αυτό, αλλά όχι οι Αιτητές. Στη συνέχεια
- 25 το Συμβούλιο κατάρτισε τον κατάλογο των επιλαχόντων υποψηφίων στους οποίους δεν περιλαμβάνονταν οι Αιτητές. Δύο μέλη πρόσθεσαν στους καταλόγους των επικρατέστερων και των επιλαχόντων τον Αιτητή Σιαπιτή.
- 30 Ακολούθως ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής, αφού μελέτησε τα πρακτικά των πλιό πάνω συνεδριάσεων του Συμβουλίου Προσωπικού, σύστησε τα 5 Ενδιαφερόμενα Μέρη και ακόμη 1 υποψήφιο για προαγωγή στις επίδικες θέσεις. Οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή περιέχονται στο Τεκμήριο 3 της ένστασης.
- 35 Τέλος, το θέμα τέθηκε μαζί με όλα τα σχετικά έγγραφα, ενώπιον της Αρχής, που κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 18.2.92, αφού μελέτησε όλα τα ενάπιόν της στοιχεία που αφορούσαν τους υποψηφίους και αξιολόγησε η ίδια όλους τους υποψηφίους, έκρινε ότι τα Ενδιαφερόμενα Μέρη και ακόμα 1 υποψήφιος υπερείχαν των υπολοίπων σε απόδοση, επίδοση και ικανότητες και έκρινε ότι ήταν οι καταλληλότεροι για πλήρωση των 6 κενών θέσεων Προϊσταμένου "Β" Προσωπικού Εκμεταλλεύσεως και Διοικητικού Προσωπικού, γι' αυτό αποφάσισε την προαγωγή τους στη θέση αυτή από
- 40

3.10.91. Ως αποτέλεσμα, καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές.

Η πρώτη εισήγηση του ευπαιδευτου συνηγόρου των Αιτητών είναι ότι το Συμβούλιο Προσωπικού λανθασμένα εφάρμοσε κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων, τα κριτήρια του Κανονισμού 10(7) και ότι τα κριτήρια αυτά μπορούσαν να εφαρμοστούν μόνο από την Αρχή κατά την τελική κρίση των υποψηφίων. Το θέμα ηγέρθη ήδη σε προηγούμενες υποθέσεις. Ο Κούρρης, Δ., στην υπόθεση *Μερόπη Κολοकाσίδου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4801, αναφερόμενος στην υπόθεση *Βασιλείου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4136, είπε τα εξής:

"Το ίδιο θέμα εγέρθηκε στις υποθέσεις *Βασιλείου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4136, όπου ο αδελφός Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης, εκδίδοντας την απόφασή του, είπε τα ακόλουθα:

"Ο Κανονισμός 10(7) καθορίζει τα κριτήρια με βάση τα οποία διενεργούνται οι κρίσεις για προαγωγή. Η διαμόρφωση άποψης από το Συμβούλιο Προσωπικού προκειμένου να συμβουλευθεί το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, αποτελεί, όπως ορθά υποδεικνύουν οι καθ' ων η αίτηση, μέρος της διαδικασίας των κρίσεων για προαγωγή. Δεν είναι βάσιμο το επιχείρημα πως ήταν ανεπίτρεπτη η διαμόρφωση της συμβουλής του Συμβουλίου Προσωπικού με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους."

Συμφωνώ με τα όσα λέχθηκαν πιο πάνω και απορρίπτω τον ισχυρισμό αυτό του δικηγόρου της αιτήτριας ως αβάσιμο, προσθέτοντας ότι θα ήταν παράλογο να εφαρμόζονταν άλλα κριτήρια από το ένα και άλλα κριτήρια από το άλλο όργανο".

Ο Νικήτας, Δ., στην πολύ πρόσφατη απόφαση του στην υπόθεση *Λένια Δημητρίου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1196, συμφώνησε με την πιο πάνω προσέγγιση του θέματος και είπε ότι η ομοιογενής αντιμετώπιση του έργου τους από τα δύο όργανα προάγει αντί να πλήσσει τον σκοπό της διαδικασίας και πρόσθεσε ότι το ενδεχόμενο διαφορετικής προσέγγισης από τα δύο όργανα δυνατό να δημιουργούσε προβλήματα αναφορικά με το κύρος ή τη βαρύτητα της συμβουλής.

Το υπό συζήτηση θέμα προσεγγίστηκε με τον ίδιο τρόπο και

από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Α. Ν. Λοΐζου στην πρόσφατη απόφασή του στην υπόθεση *Αγαθοκλής Χ' Ιωάννου και Άλλος v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 661. Ο Πρόεδρος του Ανωτάτου ανέφερε στην πιο πάνω

5 υπόθεση ότι το Συμβούλιο Προσωπικού καταλήγοντας στη συμβουλή του όφειλε να χρησιμοποιήσει τα ίδια κριτήρια όπως αυτά που λαμβάνει υπόψη της η Αρχή, και ότι ουδεμία επέμβαση υπήρχε στο έργο της Αρχής δεδομένου ότι ο σκοπός του Συμβουλίου είναι να υποβοηθά την Αρχή στο έργο της.

10

Υιοθετώ τα πιο πάνω και κατά συνέπεια απορρίπτω τον ισχυρισμό του συνηγόρου των Αιτητών.

15

Ένας άλλος λόγος προσβολής των προαγωγών των Ενδιαφερομένων Μερών είναι η σύσταση του Γενικού Διευθυντή και συγκεκριμένα ο ισχυρισμός ότι η σύσταση όπως περιέχεται στο Τεκμήριο 3 είναι γενική, αόριστη και ανατιολόγητη και ότι με τη σύστασή του ο Γενικός Διευθυντής δε συστήνει αλλά υιοθετεί τη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού. Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι η

20 σύσταση βρίσκεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο των φακέλων.

20

25

Ο Γενικός Διευθυντής αναφέρει στη σύστασή του ότι με βάση τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού και το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων διαπίστωσε ότι η κατάταξη που έκαμε το Συμβούλιο Προσωπικού ήταν σωστή και δικαιολογημένη. Πρόσθεσε επίσης ότι κατά την γνώμη του οι υπάλληλοι που σύστησε "υπερέχουν των υπόλοιπων υποψηφίων, είναι πολύ καλοί υπάλληλοι και διαθέτουν τα προσόντα και τις ικανότητες για επιτυχή εκπλήρωση των καθηκόντων των νέων θέσεων".

30

35

40

Μετά από μελέτη του περιεχομένου της σύστασης όπως αυτή εκτίθεται στο Τεκμήριο 3 κρίνω ότι οι πιο πάνω ισχυρισμοί του συνηγόρου των Αιτητών δεν ευσταθούν. Η προσωπική γνώμη του Γενικού Διευθυντή συνάδει μεν με την άποψη του Συμβουλίου Προσωπικού αλλά διαμορφώθηκε αφού αυτός έλαβε υπόψη και το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και δεν αποτελεί απλή υιοθέτηση της συμβουλής του Συμβουλίου Προσωπικού. Η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή είναι αιτιολογημένη αφού αναφέρει σ' αυτή τί έλαβε υπόψη για τη διαμόρφωσή της όπως επίσης και τους λόγους για τους οποίους σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Εξετάζοντας παρόμοια σύσταση του Γενικού Διευθυντή στην υπόθεση *Χ' Βασιλείου* (πιο πάνω) ο Κωνσταντινίδης, Δ., είπε:

"Στην παρούσα περίπτωση, η προσωπική γνώμη του Γενικού Διευθυντή είναι σαφώς διατυπωμένη. Κατονομάζει εκείνους που θεωρεί καταλληλότερους και προσθέτει: "Κατά τη γνώμη μου οι πιο πάνω υπάλληλοι υπερέχουν των υπολοίπων σε απόδοση και επίδοση και διαθέτουν τις ικανότητες να αντεπεξέλθουν στα καθήκοντα των κενών θέσεων Τομεάρχη Τεχνικού Προσωπικού". Το πιο πάνω απόσπασμα, μαζί με το υπόλοιπο περιεχόμενο της γραπτής εισήγησης του Γενικού Διευθυντή που παραπέμπει στα πρακτικά του Συμβουλίου και στο περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων, συνιστούν και την αιτιολογία της εισήγησης. (Βλ. *Νίκος Δημητριάδης και Άλλος ν. Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582.) Η άποψη για έλλειψη αιτιολογίας είναι αντίθετη προς τα πραγματικά δεδομένα και παρέλκει η επέκταση στις νομολογιακές αρχές που διέπουν το γενικό ζήτημα ως προς την ανάγκη για αιτιολόγηση των συστάσεων των προϊστάμενων στις οποίες παρέπεμψε ο αιτητής."

Ο ισχυρισμός του συνηγόρου των Αιτητών ότι η σύσταση του Γενικού Διευθυντή έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο των φακέλων επίσης απορρίπτεται, εφόσον από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου δεν προκύπτει κάτι τέτοιο.

Είναι επίσης η θέση του δικηγόρου των Αιτητών ότι η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου που περιέχεται στο Τεκμήριο 1 είναι αναιτιολόγητη. Τη θέση του αυτή τη βασίζει στον ισχυρισμό ότι η αιτιολογία που δίδει η Αρχή δεν είναι με βάση τα τρία καθιερωμένα κριτήρια (προσόντα, αξία και αρχαιότητα).

Η κρίση των υποψηφίων για προαγωγή γίνεται σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(7), όπως τροποποιήθηκε με την Κ.Δ.Π. 163/90 και που έχει ως εξής:

"(7) Οι κρίσεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα φύλλα ποιότητας και τα φύλλα προαγωγής τους.

Η Αρχή διατηρεί το δικαίωμα κατά τις κρίσεις για προαγωγή να αποφασίζει κάθε φορά να καλεί ή να μην καλεί σε συνέντευξη τους υποψηφίους για προαγωγή σε συγκεκριμένη θέση ή θέσεις:

Νοείται ότι, στην περίπτωση που η Αρχή αποφασίζει να καλέσει τους υποψηφίους για προαγωγή σε συνέντευξη, η κρίση θα διενεργείται σε συνδυασμό και με την προσωπική εντύπωση που αποκόμισαν για τους υποψηφίους τα μέλη της Αρχής."

5

Και αυτό το θέμα έχει ήδη καταστεί αντικείμενο δικαστικού ελέγχου και αναφέρω ενδεικτικά τις υποθέσεις *Μερόπη Κολοκασίδου* (πιο πάνω), *Λένια Δημητρίου* (πιο πάνω) και *Μιχαλάκης Ανδρέου και Άλλος ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών* (1993) 4 Α.Α.Δ. 353, όπου λέχθηκε ότι η αρχαιότητα δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής, και ούτε εφαρμόζεται αναλογικά η νομολογία που διαμορφώθηκε σχετικά με τους δημόσιους υπαλλήλους.

10

Ο Νικήτας, Δ., στην υπόθεση *Λένια Δημητρίου* είπε:

15

"Από τη λεκτική διατύπωση του Καν. 10(7) προκύπτει ότι στις προαγωγές της Αρχής επικρατεί η καθαρά αξιοκρατική προσέγγιση. Οι προαγωγές αποδεδειγμένα από παράγοντες όπως η αρχαιότητα ως αυτοτελές κριτήριο. Η ικανότητα του υπαλλήλου πρέπει να φαίνεται έμπρακτα κατά την άσκηση των καθηκόντων του, όπως στοιχειοθετείται από τα φύλλα ποιότητας και τα υπόλοιπα στοιχεία των προσωπικών φακέλων."

20

Στο σημείο αυτό θα επιληφθώ του ισχυρισμού των Αιτητών ότι η αναφορά του Διοικητικού Συμβουλίου στο Τεκμήριο 1, σελ. 9, ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι αρχαιότεροι των άλλων υποψηφίων είναι εσφαλμένη. Και οι δύο ευπαίδευτοι συνήγοροι έχουν αφιερώσει αρκετό χρόνο και έχουν προβάλει διάφορες ερμηνείες του σχετικού αποσπάσματος των πρακτικών, που έχει ως εξής:

25

30

"Το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι οι πιο πάνω υπάλληλοι διαθέτουν τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που τους καθιστούν ικανούς να ανταποκριθούν με επιτυχία στα καθήκοντα της νέας θέσεως. Το Συμβούλιο βρίσκει ότι και άλλοι υποψήφιοι είναι πολύ καλοί υπάλληλοι, οι πιο πάνω όμως υπερέχουν των υπόλοιπων και επιπρόσθετα είναι αρχαιότεροι στο βαθμό του Επιθεωρητή."

35

Είναι φανερό ότι οι προαγωγές έγιναν με βάση τα κριτήρια που εκτίθενται στον Καν. 10(7) και ότι ο υπολογισμός της αρχαιότητας έστω και αν είναι λανθασμένος δεν έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της κρίσης της Αρχής.

40

Ο συνήγορος των Αιτητών ισχυρίζεται επίσης ότι η Αρχή δεν

έχει προβεί στη δέουσα έρευνα για να διαπιστώσει ποιοί από τους υποψηφίους κατέχουν το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας που προνοεί για καλή γνώση μιας από τις επίσημες γλώσσες και για γνώση της άλλης επίσημης γλώσσας.

5

Δε συμφωνώ με τον ισχυρισμό αυτό. Το Συμβούλιο Προσωπικού σε πρώτο στάδιο έχει διεξάγει έρευνα σε βάθος αναφορικά με τα προσόντα των υποψηφίων και κατά πόσο αυτοί πληρούν τα προαπαιτούμενα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η έκταση της έρευνας φαίνεται στο Τεκμήριο 2. Για τον Αιτητή Σιαπιτή γίνεται ειδική αναφορά τόσο στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού όσο και στα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής.

10

Παρόλο που στα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής (Τεκμ. 1) δε γίνεται ειδική αναφορά στα προσόντα των υποψηφίων, εντούτοις το Συμβούλιο είχε ενώπιόν του τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή και τους προσωπικούς φακέλους, τα οποία μελέτησε διεξοδικά. Κάτω από τις περιστάσεις δεν υπήρχε οτιδήποτε περισσότερο που επιβάλλετο να γίνει από την Αρχή. (Βλ. *Δημοκρατία v. Δημητρίου Ορφανίδη και Άλλων* (1992) 3 Α.Α.Δ. 205.)

15

20

Αναφορικά με τον αιτητή Σιαπιτή προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το Diploma in Business Studies που απέκτησε το Σεπτέμβριο 1991 δε λήφθηκε υπόψη και ότι η Αρχή αποφάσισε χωρίς να λάβει υπόψη το πιο πάνω δίπλωμα ότι ο Αιτητής έχει μόρφωση ισοδύναμη πεντατάξιας Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης. Το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης απαιτεί μεταξύ άλλων "Ενδεικτικό Μέσης ή Ανώτερης Εκπαίδευσης". Ο Αιτητής δεν κατέχει απολυτήριο γυμνασίου. Ανάμεσα στα προσόντα του περιλαμβάνεται Πιστοποιητικό του Παγκυπρίου Λυκείου Λάρνακας, ότι γράφτηκε κατά το σχολικό έτος 1955-56 στην Ε' τάξη και φοίτησε μέχρι το τέλος του πρώτου διμήνου ότε και απεχώρησε. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής στη συνεδρίασή του στις 18.2.92 (Τεκμήριο 1) αφού μελέτησε το θέμα των ακαδημαϊκών προσόντων του Αιτητή, έκρινε ότι, παρά το γεγονός ότι δεν έχει απολυτήριο Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης, διαθέτει τα προσόντα για προαγωγή στην επίδικη θέση. Εφόσον το πιο πάνω δίπλωμα του Αιτητή βρισκόταν στον προσωπικό του φάκελο κατά την ημερομηνία που συνεδρίασε το Διοικητικό Συμβούλιο, εξάγεται το συμπέρασμα ότι αυτό λήφθηκε υπόψη κατά τη λήψη της απόφασης του Συμβουλίου και δε στοιχειοθετείται επαρκώς ο ισχυρισμός περί του αντιθέτου.

25

30

35

40

Ως τελευταίος λόγος ακύρωσης προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι

στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου ημερ. 18.2.92 παρευρίσκοντο ο Γενικός Διευθυντής και ορισμένοι άλλοι αξιωματούχοι με υπονοούμενο ότι αυτοί ίσως να επηρέασαν στη λήψη της προ-
 5 σβαλλόμενης απόφασης. Και αυτός ο ισχυρισμός κρίνεται αβάσι-
 μος και απορρίπτεται εφόσον είναι φανερό από το Τεκμ. 1 ότι οι
 παρευρισκόμενοι αξιωματούχοι αποχώρησαν πριν την έναρξη της
 συζητήσεως του ζητήματος της πλήρωσης των επίδικων θέσεων.

10 Ως συνέπεια των πιο πάνω η προσφυγή του Αιτητή στην
 265/92 πρέπει να απορριφθεί.

Αναφορικά με την προσφυγή του Αιτητή στην 307/92 όπου οι
 λόγοι είναι οι ίδιοι, ισχύουν τα όσα ανέφερα πιο πάνω.

15 Επιπρόσθετα, ο Αιτητής στην 307/92 ισχυρίζεται ότι υπερέχει
 σε αξία, προσόντα, και αρχαιότητα. Το συμπέρασμα αυτό δεν υπο-
 στηρίζεται από το περιεχόμενο των φακέλων και εν πάση περι-
 20 πτώσει τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για προαγωγή είναι
 αυτά που περιέχονται στον Καν. 10(7) όπως πιο πάνω αναφέρε-
 ται. Ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί και η προσφυγή 307/92.

Καταλήγοντας, αναφέρω επιπρόσθετα από τα πιο πάνω, ότι
 από το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων είναι φανερό ότι
 25 τόσο οι Αιτητές όσο και τα Ενδιαφερόμενα Μέρη ήταν άξιοι και
 ικανοί υπάλληλοι, όμως οι Αιτητές δεν κατόρθωσαν να αποδεί-
 ξουν έκδηλη υπεροχή έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών. (Βλ.
Χατζησάββας ν. Δημοκρατίας (1982) 3 C.L.R. 76, **Rolis Lewis ν.**
Δημοκρατία (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253.

30 Οι προσφυγές αποτυγχάνουν και η επίδικη απόφαση επικυ-
 ρώνεται. Δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

*Οι προσφυγές απορρίπτονται χω-
 ρίς διαταγή για έξοδα.*